

емъ дали дѣйствително търновския революционенъ комитетъ е възмалъ нѣкакво рѣшение относително еленчани и за тази цѣль се обърнахме къмъ бившия му прѣдседателъ Стефанъ Н. Стамболовъ и членоветъ му Христо Ивановъ, Христо Бунето и др., които ни казаха, че никога търновския комитетъ, по прѣдложението на Левски или на другото, не е рѣшавалъ да се изгори Елена." Стр 80 82

Независимо отъ казаното до тукъ, за да се види, че Левски и Кънчевъ сж останали доволни отъ прѣбиваването си въ Елена, ще цитирамъ отъ статията на Г. Цаневъ: **„Отецъ Матей, Бачо Киро и даокалъ Василь Недѣлчевъ“**, гл. списание „Родна мисль“, год. III стр 295, слѣднитѣ редове: „Въ снощното комитетско събрание у Христо Ивановъ Книговѣзца (въ Търново) се направи сжщото, като това въ Лѣсковецъ, а, може би, и въ Горна-Орѣховица. На конецъ Левски и Кънчевъ изказаха своего голѣмо задоволство отъ послѣдната си обикодка*)

*) Презъ 1871 година.